

**R. P. Sebastiani Izquierdo Alcarazensis Societ. Iesv Regii
Senatvs S. Inqvisitionis Hispaniarvm Qualificatoris, Et
Olim Complvti Sacrae Theologiae Professoris. Opvs
Theologicvm, iuxta atque ...**

Vbi De Essentia Et Attribvtis Divinis Vbertim Dissertivr ...

Izquierdo, Sebastián

Romae, 1670

Quæst. 4. Vtrùm Deus certò cognoscat objecta contingentia absoluta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77011)

moraliter est necessarium, vt aliquis homo ex omnibus, qui sunt in Mundo, cras peccet mortaliter, iuxta illud Matth. 18. *Necessè est enim vt veniant scandala*; hæc propositio, *Nullus homo totius Mundi peccabit cras mortaliter*, iam hodie est determinatè falsa, & eius contradictoria vera, *Aliquis homo totius Mundi peccabit cras mortaliter*. Et quia è conuerso moraliter est impossibile, vt omnes homines totius Mundi cras peccent mortaliter; hæc quoque propositio, *Omnis homo totius Mundi peccabit cras mortaliter*, iam hodie est determinatè falsa, & eius contradictoria vera, *Aliquis homo totius Mundi non peccabit cras mortaliter*. Cæterum quanquam propositiones vniuersales huiuscè generis semper sint falsæ, & eius contradictoria veræ. In alijs verò tum vniuersalibus de futuris contingentibus, tum particularibus eis oppositis sæpe aliter eueniet. Hæc namque vniuersalis restricta ad aliquem Conuentum Religiosorum hodie vera est, *Nullus Religiosus huius Conuentus peccabit cras mortaliter*; & eius contradictoria falsa. Sicut & hæc est vera, *Omnis Religiosus huius Conuentus adimplebit cras præceptum audiendi Sacrum*; & falsa eius contradictoria. Pariterque in similibus.

QVAESTIO IV.

Vtrum Deus certò cognoscat obiecta contingentia absoluta.

69 **C**icero lib. 1. de Diuinatione, & lib. 2. de Natura Deorum circa finem certam præscientiam futurorum negauit Deo, quasi incompatibilem cum hominum libertate. *Atque ita* (inquit August. illum fugillans lib. 5. de Ciuitate Dei cap. 9. circa medium) *dum vult facere liberos, facit sacrilegos*. Eundem errorem attribuunt Aristoteli nonnulli Patres, & Scholastici. Ab illo tamen eum vindicant alij non sine magno fundamento. Videantur Vazq. 1. par. disput. 64. cap. 1. & Ruiz disput. 22. de Scientiâ sect. 1. Alij verò omnes non solum Catholici, sed etiam Hæretici vnanimi consensu tenent tanquam certum secundum fidem, Deum certissime præscire omnia futura contingentia. Quanquam enim aliqui Hæretici, præsertim ex modernioribus, in Ciceronis errorem de incompatibilitate scientiæ diuinæ futurorum cum libertate creatâ impeerint; maluerunt tamen hanc libertatem, quam illam scientiam denegare. Sed quam fœdè illi decepti sint; quamque benè inter se coherant scientia diuina de futuris contingentibus, & horum libertas, aperte demonstrant Theologi communiter in hoc tract. Mihi verò oportunius erit, de hoc puncto agere in tract. de Prouid. Dei postquam vniuersalem doctrinam de libertate com suis principijs antea præmiserim. Interim videri ad rem poterunt Molin. 1. par. quest. 14. artic. 13. disput. 16. & in Concord. disput. 49. Vazq. disput. 68. Arrub. disput. 33. Moncaus in Select. disput. 3. Ruiz disput. 31. de Scient. Gasp. Hurt. diff. 3. de Scient. Arriag. 1. par. disput. 19. & 31. Martinon disput. 9. de Deo. Ribaden. disput. 17. & apud eos alij. Vtrum verò ratione naturali sit demonstrabile, eiusmodi scientiam de futuris contingentibus in Deo dari, sublitè est. Negat Herice 1. par. disput. 6. cap. 1. Affirmant Ruiz disput. 22. de Scient. sect. 2. & alij.

Propositio 1.

De fide est, Deum omnium omnino 70
contingentium absolutorum certissimam scientiam habere.

Id namque passim est expressum in sacris Scripturis, Psal. 138. *Intellexisti cogitationes meas de longe; semitam meam, & funiculum meum inuestigasti, & omnes vias meas prauidisti. Tu cognouisti omnia nouissima & antiqua*. Ecclesiastici 23. *Oculi Domini multò plus lucidiores sunt super Solem circumspecientes omnes vias hominum, & profundum abyssi, & hominum corda intuentes in absconditas partes*. Domino enim Deo, antequam crearentur, omnia sunt cognita. Sic & post perfectum respicit omnia, & cap. 39. *Opera omnis carnis coram illo; & non est quidquam absconditum ab oculis eius. A saculo, & vsque in seculum respicit; & nihil est mirabile in conspectu eius*. Isaia 48. *Predixi tibi ex tunc, antequam euenirent*. Daniel 13. *Qui nosti omnia, antequam fiant*. Ioan. 13. & 14. *Dixi vobis prius, quàm fiat*. Ad Rom. 4. *Vocat ea, quæ non sunt, tanquam ea, quæ sunt, &c.* Eandem veritatem comprobant omnes libri Prophetarum; nam vt scitè dixit Tertulianus lib. 2. contra Marcionem cap. 5. *Præscientia Dei tot habet testes, quos fecit Prophetas*. Quin etiam tota fidei nostræ firmitas, & certitudo à certitudine scientiæ diuinæ in oraculis Prophetarum imbibita ducit originem. Ob id D. Petrus fideles ab oraculis Prophetarum firmat in fide epist. 2. cap. 1. dicens, *Habemus firmiorem propheticum sermonem, cui bene factis attendentes quasi lucerna lucem in caliginoso loco*.

In eadem quoque veritate constantes sunt 71
Patres. Apostolus Petrus apud Clementem Romanum, Dionys. Irenæ. Gregor. Nisen. Damasc. Ambros. Hilar. Hieron. August. Gregor. mag. Leo mag. Prosp. Fulgent. & alij. Quorum testimonia transcribere in re tam compertâ necessarium non est. Videri possunt apud Ruiz disput. 22. citatâ sect. 2.

Propositio 2.

Dari in Deo certam scientiam omnium contingentium, ratione naturali est demonstrabile, saltem demonstratione morali, cui nemo queat prudenter dissentire:

Id mihi probat imprimis August. lib. 5. de 72
Ciuitate Dei cap. 9. dum ait. *Nam & consiteri esse Deum, & negare præscium futurorum, apertissima insania est*. Non enim insania tam aperta esset, negare Deo futurorum præscientiam; si hanc in Deo dari non esset euident, saltem euidentia morali, cui prudenter dissentiri non possit. Secundò id ipsum mihi compertum est propter rationes, quas ad probandam scientiam Dei vniuersè breuiter tetigi disput. 23. quest. 1. proposit. 1. & 3. Ille enim manifestè demonstrant, dari in Deo scientiam non solum aliorum scibilium, sed etiam futurorum contingentium; maxime, cum & hæc quoque determinatè cognoscibilia, & vera esse, satis clarè etiam demonstreretur, vt vidimus quest. præceden. Supposita namque obiecti veritate, euident est, non posse illud latere sapientiam infinitam Dei. Perfectissimam etiam Dei prouidentiam

tiam sine præscientiâ futurorum constare non posse, non minus est euidentis. Accedit indubitatum dictamen ab ipsâ naturâ insitum humanis mentibus de præscientiâ futurorum cum diuinitate coniunctâ, quo tanquam indubitato principio ductæ omnes vbique nationes ad oracula diuina suis vnaquæque ritibus recurrunt, vt de futuris euentibus certiores reddantur. Accedunt & reliquæ quæ loco citato indicauimus. Demonstrationes item factæ disput. 1. quæst. 7. pro existentia Dei consequenter subseruiunt pro ipsius præscientiâ de futuris iuxta illud August. contra Cicer. cap. illo 9. citato sub finem. *Aut si esse confiteatur Deum, quem negat præscium futurorum, etiam sic dicit nihil aliud, quam, quod ille dixit inspiens in corde suo. Non est Deus. Qui enim non est præscius omnium futurorum, non est vtiq; Deus.* Ex quibus omnibus manifestè apparet, præscientiam Dei de futuris euentibus à nemine in dubium vocari posse saltem prudenter, atque ad eam illam eo saltem demonstrationis genere demonstrabilem esse, cui nemo rationabiliter, & citra insaniam notam dissentire possit. Estugia enim, quæ ad dissentendum meditantur, & proponit Herice, ad eam videntur improbabilia, vt nemo per illa se in fugam dare sine temeritate possit; vt quisque perpendens illa non obscure perspicit.

73 Dixi autem in propositione, prædicto saltem demonstrationis moralis genere esse demonstrabilem scientiam Dei de futuris; quia existimo, loquendo absolute, physicè etiam demonstrabilem esse, ita, vt ne physicè quidem possit ei dissentire, quicumque mature, consideratè, atque collectiue perpendèrit fundamenta omnia, quæ eam notificant. Quòd si Cicero, aut quispiam alius quandoque reuerà, & non voce solum tenus dissentit, ille profecto aut cuncta dicta fundamenta non aduertit, aut leuiter, & inconsideratè per ea pertransijt. Quomodò autem Deus obiecta contingentia absoluta cognoscat, in sequentibus est discutendum.

QVAESTIO V.

Vtrum obiecta contingentia absoluta in se ipsis cognoscantur à Deo.

74 **T**risariam considerari possunt obiecta contingentia absoluta. Primò vt præsentia. Secundò vt præterita. Tertio vt futura. Et considerata quidem vt præsentia, aut etiam vt præterita in se ipsis esse ea cognoscibilia, de factoque cognosci à Deo, communis videtur esse sententia Theologorum. Considerata tamen vt futura non esse illa cognoscibilia, proindeque neque de facto cognosci in se ipsis à Deo, sed tantum in decreto, aut in alio quopiam medio cum illis prout futuris connexo, sententia eorum est, qui putant, secluso tali medio neque propositiones de futuris contingentibus, neque earum obiecta determinatam veritatem habere, quos citauimus quæst. 3. Quibus adde Caiet. Bannez. Albeldam, Nazarium, Zumel, Cornejo, Marc. Serra, Ledesm. Gasp. Ram. & alios Thomistas recentiores apud Ribaden. disput. 13. de Scient. cap. 1. Opposita tamen sententia communior est. Quam tenent citati à nobis dicta quæst. 3. pro veritate determinatâ propositionum de futuris contingentibus, atque etiam

ipforum futurorum nullatenus constitutâ per aliquid præsens cum eis connexum. Insuperque Ruiz disput. 29 de Scient. Arrub. disput. 43. Arriaga disput. 20. Martin. disput. 11. Ribas disput. 5. Franc. de Lugo disput. 29. cap. 7. Ribaden. disput. 13. cap. 4. Borru. disput. 2. sect. vii. Apud quos Soar. Vazq. Molin. Fonsec. I. ess. Albertin. Becan. & nostri communiter cum Scot. Fabr. Ocham. Gabr. & alijs antiquioribus.

Propositio 1.

Obiecta contingentia, non solum quatenus præsentia, aut præterita, sed etiam quatenus futura sunt cognoscibilia, de factoque subinde cognoscuntur in se ipsis à Deo.

Hæc propositio sub vniuersaliore probata est iam supra disput. 25. præsertim quæst. 1. iunctis item, quæ de non entibus, & malis dicta sunt ibi quæst. 5. & 6. Ex dictisque etiam de veritate obiectiua, deque cognoscibilitate in se ipsis huiusmodi obiectorum in hac disput. quæst. 3. satis superque constat. Constat insuper propositio ex ijs, quæ de eorumdem obiectorum cognoscibilitate sunt dicta tom. 1. disput. 9. quæst. 2. prout memorabimus quæst. sequen. Quo circa in ijs omnibus repetendis, & applicandis in præsentia pro illa comprobandâ, non est, cur moremur. Cum facile quisque possit id, illa recolendo, præstare.

Propositio 2.

Si obiecta contingentia prædicta non essent in se ipsis cognoscibilia à Deo, neque in alio quopiam tanquam in medio essent ab ipso cognoscibilia.

Nam, vt in alio quopiam tanquam in medio à Deo cognoscibilia sint, necessarium omnino est, quòd per se, & in se habeant esse obiectiua verum veritate obiectiua propria, & indistincta ab ipso esse; vt per argumenta commemorata supra quæst. 3. num. 55. & infra disput. 28. quæst. 7. exhibenda clarè ostendatur. Omne autem sic obiectiue verum eo ipso est determinatum intellectus diuini, utpote omnis veri necessariò cognoscitiui, ad cognitionem sui; quod ipsum est, esse illud in se ipso cognoscibile à Deo, vt ex sæpe dictis hætenus satis est notum. Ex quibus duobus planè concluditur, obiecta contingentia prædicta

neutiquam fore in alio tanquam in medio cognoscibilia à Deo, nisi in se ipsis essent etiam ab ipso Deo cognoscibilia, vt propositio data fert.

xx